

DUMITRU COVAL - PRIMUL ZIARIST MOLDOVEAN
ACREDITAT LA OLIMPIADĂ

Dumitru Coval s-a născut la 6 iunie 1939 în s. Sânger, jud. Hotin, România (astăzi - Jilovka, reg. Cernăuți, Ucraina). A fost primul copil în familia învățătorilor Agafia și Vasile Coval. Mama era învățătoare în clasele primare, iar tata - profesor de geografie. Părinții i-au oferit lui Dumitru și celorlalți copii ai lor (Valeriu, Eugeniu, Tatiana și Andrei) o educație deosebită și tot ceea ce este mai bun în viață. Nu întâmplător toți au studii superioare, Dumitru a devenit doctor habilitat în filologie, iar Andrei - doctor în fizică.

De mici, copiii au fost pasionați și de sport. Dumitru și Andrei au practicat luptele, Eugeniu și Tatiana (ambii - medici) - ciclismul și gimnastica, iar Valeriu (fizician) este pasionat de șah.

Dumitru Coval a simțit că are harul de a scrie. Deja la începutul anilor 1950 semnează în ziarul „Bucovina sovietică” diverse crochiuri și relații, apoi și proze scurte. După ce, în 1956, absolvă cu medalie de argint Școala Medie Moldovenească în s. Mămăliga (rn. Noua Suliță, regiunea Cernăuți), devine student la Universitatea de Stat din Chișinău, Facultatea de Istorie și Filologie, Secția de limbă și literatură moldovenească.

Învățând la Universitate, Dumitru Coval a început să practice luptele libere la nivel profesionist (Este interesant că a îmbrățișat și alte genuri de sport. Spre exemplu, în 1961 a fost campion al Spartachiadei Universității la jocul de dame). Avea parametrii antropologici excelenți pentru un atlet: înălțimea - 180 cm, greutatea - 80 kg.

Apărând culorile Asociației Sportive „Moldova”, a participat la diverse competiții de nivel republican și unional. A fost campion și premiant al campionatului RSS Moldovenești, a orașului Chișinău, a Spartachiadei universitare, a Asociației sportive Moldova, a Cupei „Ivan Zaikin”. A participat la Jocurile studențești unionale, Jocurile studențești din RSS Ucraineană, campionatul deschis în RSS Bielorusă¹.

Cel mai reușit - pe plan sportiv - a fost anul 1963, atunci când a câștigat medalia de bronz la Spartachiada RSS Moldovenești și la campionatul deschis al Asociației Sportive „Dinamo” de la Riga (Letonia). Tot în acel

¹ Arhiva privată a familiei Coval.

an, pentru performanțele stabilite s-a învrednicit de înalta distincție de maestru al sportului din URSS. După finalizarea carierei sportive (1967), a fost, o perioadă, și arbitru la diferite turnee de lupte libere și trântă.

Din amintirile soției lui Dumitru Coval, Eleonora, fostă profesoară la Liceul „Alexandru Ioan Cuza” din Chișinău, spicui: „Pe lângă multele sale calități și preocupări profesionale, Dumitru a fost și un reputat sportiv de performanță, practicând luptele libere. Pe acest făgaș s-a afirmat ca unul dintre cei mai înzestrați și talentați luptători, devenind maestru în sport, performanță care nu i s-a dat deloc ușor. Antrenamentele istovitoare, competițiile obositoare, dar și victoriile strălucite pe covorul de luptă i-au întărit nu numai mușchii, dar și caracterul, toate acestea conturându-i inconfundabila-i personalitate, unică în felul ei, el fiind capabil în cel mai fericit mod să îmbine sportul cu știința academică și cu munca didactică”.

„Luptele au fost marea pasiune a lui Dumitru, își amintește fratele Andrei Coval. Cu ele sunt legate și unele situații hazlii din viață. Chiar în ziua când trebuia să se căsătorească, urma să participe la o competiție sportivă. Astfel, când a apărut la Oficiul Stării Civile avea o vânătaie sub ochi, „obținută” la întrecerile desfășurate dimineața... Lucrând deja la ziarul «Moldova Socialistă», deseori avea deplasări în satele și raioanele republicii. Și iată că la una din aceste deplasări a nimerit la o sărbătoare sportivă. A hotărât să participe la concursul de luptă, unde, în finală, a câștigat victoria asupra celui mai voinic om al satului, un fierar. După competiții, acesta se mira cum de el, cel care poate să îndoiaie o potcoavă, a fost învins de un ziarist... Dumitru a participat și la diferite competiții de rang unional. Tare nu-i plăcea să se lupte cu gruzinii, întrucât aceștia deseori încercau să te muște pe furiș, când nu vedea arbitrul”, îmi mărturisea fratele.

Ion Stici, jurnalist, colegul și prietenul lui Dumitru Coval, își amintea: „Îmi plăcea că simultan cu acel mare volum de muncă în cadrul redacției [a ziarului «Moldova Socialistă»], șeful mai reușea să se ocupe intens cu sportul. Ba mai mult, am fost supporterul, mai drept, eram fanul său la unele competiții, chiar dacă lupta cu unii prieteni de ai mei - în cazul confruntărilor, să zicem, cu viitorul acad. Gheorghe Ghidirim de la Institutul de Stat de Medicină, ori cu un consătean de-al meu, fost coleg de școală, Andrei Chetraru, devenit apoi colonel în Armata Sovietică. „Acest Chetraru al tău e foarte chetros, cu greu l-am pus pe omoplați!”, mi-a spus odată Dumitru Coval. [...] Nimeni nu știa cum, când reușea să se antreneze, căci pe toate le reușea. Am impresia că nimeni nu a observat nici când a selectat, adunat material pentru prima sa teză științifică. Îi plăcea să-și pună colegii în fața faptului săvârșit. Și atât!”.

Constantin Popovici, istoric și critic literar, scria, în 1989, în ziarul „Viața satului”: „Acum un sfert de veac am avut fericitul prilej de a întâlni un tânăr simpatic, smead cu postură de atlet, vorbăreț și optimist la infinit. Câștigându-mi simpatia prin caracterul deschis și altruismul inocent, el, în același timp, m-a frapat printr-o dragoste aproape necumpănită față de literatură și, concomitent, oricât ar părea de paradoxal, față de sport. Această îngemănare de predilecții, la prima vedere nefirească, cu timpul ne-a îmblânzit întru perceperea ei, astfel încât nu ne-a mai mirat, când amândouă și-au găsit apoi o frumoasă autoexprimare într-un serial de lucrări publicate”.

De menționat că mulți oameni de știință din Moldova au tangență cu sportul de performanță¹. Să-i amintesc doar pe medicii-academicieni Gheorghe Ghidirim, Valeriu Rudic², doctorul habilitat în filologie Dumitru Coval, care au practicat la nivel profesionist luptele libere, doctorul în științe agricole Gheorghe Șușu, care a fost campion al RSS Moldovenești la fotbal³, doctorul în științe istorice Octavian Țâcu, care a participat la Jocurile Olimpice din 1996 de la Atlanta (SUA), făcând parte din selecționata Moldovei la box.

Sportul i-a oferit prilejul lui Dumitru Coval să facă cunoștință cu mari personalități din domeniu. Una din aceste legende a fost belarusul Alexandr Medved (triplu campion olimpic în trei categorii de greutate diferite, în 2005 desemnat cel mai bun luptător de stil liber din istorie). În cartea „Aur olimpic”, dedicată Jocurilor Olimpice din 1972, Dumitru Coval scria: „Cu stegarul echipei sovietice – căpitanul luptătorilor noștri de stil liber Alexandr Medved – ne cunoaștem de zece ani. În primăvara anului 1963, am avut ocazia să fim împreună timp de o lună de zile într-o tabără sportivă de întremare. De atunci soarta ne-a hărăzit să ne vedem la diferite competiții de rang unional, disputate la Moscova, Tbilisi, Kiev, Minsk, Tallinn, Donețk și alte orașe.

Și la fiecare întâlnire descopeream noi calități, aflam noi amănunte din biografia sportivă a acestui tânăr din Minsk, care s-a manifestat ca unul din cei mai merituoși atleți ai contemporaneității. Evoluând în categoria

¹ Vezi: Ion Valer Xenofontov, *Activități extracurriculare la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova*. În: *Studia Universitatis Moldaviae*. Seria „Științe umanistice”, nr. 4 (144), 2021, pp. 61-71.

² Ion Valer Xenofontov, *Zece curiozități din biografia academicianului Valeriu Rudic*. În: *Academicianul Valeriu Rudic: Biobibliografie* /Resp. de ed. Ion Valer Xenofontov; Acad. de Științe a Moldovei, Bibl. Șt. Centrală „Andrei Lupan” (Institut), Chișinău, Biblioteca Științifică Centrală „Andrei Lupan” (Institut), 2017, pp. 52-56.

³ Vezi: http://andron-prodan.blogspot.md/2016/07/normal-0-false-false-false_9.html?spref=fb

supergrea, el – axios! – a reușit să dezmință că aici pot să domine numai adevărații giganți. Am admirat în repetate rânduri, cum Alexandru, luptător cu figură de baschetbalist (înălțimea 190 cm, greutatea 108 kg), utilizează reacția și tehnica sa impecabilă, reușind să-i răpună cu o ușurință uimitoare pe atleți mult mai masivi, care cântăreau 150-160 kg.

Cartea de vizită a lui Medved ar face cinste celor mai celebri campioni la această probă din orice epocă, inclusiv voinicilor legendari, cum au fost pe timpuri în Rusia, Ivan Poddubnîi și Ivan Zaikin¹. Atletul din capitala Bielorusiei a câștigat de zece ori campionatele țării, de șapte ori – campionatele mondiale, a fost triumfătorul Olimpiadelor din Tokyo și Ciudad de Mexico. În cinstea lui la Minsk, în fiecare toamnă, se dispută un concurs internațional al luptătorilor de stil liber.

În ajunul Olimpiadei de la München Medved a declarat oficial că aceasta este ultima întrecere în biografia sa sportivă – „cântecul lui de lebedă”. Abia mai târziu am aflat că medicii i-au interzis, în genere, vestitului atlet să participe la competiții în anul olimpic. El n-a apărut pe covorul de luptă în timpul campionatului țării... În cele din urmă, ei au cedat insistențelor cereri ale lui Alexandr și l-au admis la cantonamentul selecționatei olimpice a țării noastre”. În continuare, autorul descrie cu lux de amănunte cum Alexandr Medved devine pentru a treia oară campion olimpic...

...Dar să revin la biografia plină de evenimente a lui Dumitru Coval. Încă fiind student în anul IV (1960), el a fost angajat la cotidianul „Moldova Socialistă” (în prezent, „Moldova Suverană”). După absolvirea Universității și până în 1972, activează în calitate de corespondent, colaborator literar, șef de secție, apoi membru al colegiului redacțional al acestui ziar.

În anul 1962 este acceptat în rândurile Uniunii Jurnaliștilor din Moldova (UJM), iar peste zece ani devine membru al Comitetului de Conducere al UJM. Puțin mai devreme, în 1969, este ales președinte al Federației Jurnaliștilor Sportivi din Moldova (această funcție avea s-o dețină mai mult de 15 ani). A demonstrat că este și un bun conducător, fiind menționat pentru buna organizare și promovare a ediției a III-a a Jocurilor unionale pentru sportivii de la sate (1978), a ediției a VII-a a Spartachiadei popoarelor din URSS (1979), a ediției a XXII-a a Jocurilor Olimpice de la Moscova (1980).

„Sportiv de performanță în tinerețe, scria în 2004 ziaristul Mihai Lescu, doctor, conferențiar universitar, Dumitru Coval ca nimeni altul cunoaște în subtilitate tainele diverselor probe sportive, simțind mereu bucuria suc-

¹ Vezi: Ion Valer Xenofontov, *Viața sportivă în Chișinăul interbelic*. În: *Akademios*. Revistă de Știință, Inovare, Cultură și Artă, nr. 4 (67), 2022, pp. 89-95.

ceselor în domeniu, dar și amărăciunea înfrângerilor. El a relatat în materiale de diverse genuri despre nenumărate competiții sportive din țară și de peste hotarele ei”.

În 1972, Dumitru Coval devine primul ziarist moldovean acreditat la o ediție a Jocurilor Olimpice¹, desfășurate la München, în RF Germană. Astfel, în numărul celor cca 4 000 de jurnaliști din peste 140 de țări, acreditați în Centrul de presă al celei de-a XX-a ediții a Olimpiadei de la München, peste 80 de jurnaliști reprezentau gazete, reviste, agenții de presă, radioul și televiziunea din URSS (detașamentul sovietic a fost unul din cele mai impunătoare din punct de vedere numeric). Printre ei s-a aflat și Dumitru Coval, corespondent special al ziarului „Moldova Socialistă”.

Au urmat Jocurile Olimpice de la Montréal (Canada) din 1976 și de la Moscova (URSS) din 1980.

După fiecare ediție a Olimpiadei la care a fost prezent, Dumitru Coval a scris câte o carte². Toate aceste lucrări prezintă și astăzi un interes deosebit pentru amatorii sportului și olimpismului.

Din amintirile Eleonorei Coval: „Specializându-se, în particular, în tematica sportivă, Dumitru Coval s-a remarcat drept unul dintre cei mai înzestrați și dintre prolificii jurnaliști-sportivi din Moldova, fiind acreditat la trei Olimpiade – de la München, de la Montréal și de la Moscova. Când revenea acasă, era încărcat ca o albină cu tot felul de suvenire și obiecte destinate copiilor, rudelor, prietenilor. Dar cele mai valoroase pentru el erau impresiile culese la acele mari jocuri. Toate acestea, mai apoi, și-au aflat locul în cunoscutele sale cronică sportive, adunate în cărțile care, în scurt timp, au devenit adevărate rarități bibliografice: «*Aur olimpic*», «*Popas pe meridianul olimpic*», «*Cele cinci culori ale Olimpiadei*», «*Ora olimpică a Moscovei*», «*Culorile spectrului olimpic*”.

„Făcea la modul practic sport de performanță, scrie Ion Stici, dar și cu multă dăruire oglindea în ziar [„Moldova Socialistă”] tematica sportivă. Aici se are în vedere nu doar dimensiunea republicană, ci și cea universală – a participat la Olimpiade sportive, a lansat cărți despre acele evenimente cu rezonanță mondială. A fost primul care a scris „*Aur olimpic*” după el au apărut unele volume de la alte Olimpiade, semnate de Efim Josanu, Ion Robu etc. Dar Dumitru Coval a fost acel care a deschis drumul [...]”.

¹ Vezi: <http://andron-prodan.blogspot.md/2015/07/normal-0-false-false-false.html?sref=fb>

² Dumitru Coval, *Aur olimpic*, Chișinău, Cartea Moldovenească, 1974, 118 p; *Idem*, *Popas pe meridianul olimpic*, Chișinău, Cartea Moldovenească, 1978, 144 p; *Idem*, *Culorile spectrului olimpic*, Chișinău, Cartea Moldovenească, 1980, 237 p; *Idem*, *Ora olimpică a Moscovei*, Chișinău, Cartea Moldovenească, 1982, 262 p.

Încă un episod din viața lui Dumitru Coval merită o atenție deosebită. În 1968 a fost mobilizat și trimis în cadrul unei unități militare a Armatei Sovietice în Cehoslovacia. Astfel, în noaptea de 20 spre 21 august, 2 000 de tancuri sovietice și 200 000 de trupe din URSS, Bulgaria, Polonia, Ungaria și RD Germană, au invadat Cehoslovacia, pentru a pune capăt reformelor democratice inițiate de autoritățile locale și cunoscute sub denumirea „Primăvara de la Praga”¹. Despre aceasta Eleonora Coval scrie: „Una din deplasări mi-a părut lungă cât de o viață, această deplasare pricinuindu-mi multe neliniști și nopți nedormite. Ea a durat mai mult de trei luni, după care, slavă Domnului, Dumitru s-a întors acasă viu și nevătămat. Vorba e că dânsul a fost mobilizat în vara anului 1968 și trimis cu trupele fostei Armate Sovietice în Cehoslovacia, acele evenimente rămânând în istorie prin scurta și laconica frază «Evenimentele din Cehoslovacia». Dar și acolo, în scurtele clipe de răgaz, ofițerul Dumitru Coval nu irosea timpul, își făcea zilnic notificări într-un jurnal intim. Îl păstrez și astăzi cu mare grijă, deoarece el prezintă un document viu despre cele întâmplate acolo, pe pământ străin, descriindu-se multe cumpene prin care i-a fost dat să treacă împreună cu camarazii săi de arme – ostaș chemat la datorie, în aceste pagini-jurnal sunt reflectate și relațiile superioare cu subalternii, și dorul de casă, de soție, de fetița lui dragă Angela, dar și regretul că evenimentele neașteptate l-au rupt atunci de la teza de doctor [...]. Acest caiet de stat [este, *n.a.*] un document care ar putea fi denumit o povestire-mărturisire, [...] câteva cuvinte-imagini care nu pot să nu te emoționeze. Recitindu-le, am senzația că-i aud pașii alături de mine în odaie, că-i simt respirația și atingerea brațelor sale”.

Ulterior, Dumitru Coval a povestit ce s-a întâmplat totuși în realitate. În 1991, în revista „Moldova” a fost publicată schița intitulată „O filă de istorie: august-68: Cronica unei campanii [în Cehoslovacia] neîncununate de lauri”.

În 1970 Dumitru Coval susține teza de doctor în științe filologice și devine lector superior, docent la Catedra de jurnalistică a Universității de Stat din Chișinău. Apropo, după cum susține, pe merit, Mihai Lescu: „Dumitru Coval este considerat, pe drept cuvânt, părintele-fondator al actualei Facultăți de Jurnalism și Științe ale Comunicării de la USM, ale cărei temelii au fost puse la sfârșitul anilor 1960, încadrându-se plenar în munca de instruire a viitorilor jurnaliști”.

¹ Vezi: Ion Valer Xenofontov, *Intervenția sovietică în Cehoslovacia (1968). Din memoriile unui medic militar*. În: *The 1st Annual Kurultai of then Endangered Cultural Heritage*. AKECH 2018, 5–8 July, Constanța, Romania, Constanța, Anticus Press, 2018, pp. 100-113.

În zilele anilor 1973–1980 Dumitru Coval a îndeplinit funcția de consilier pentru învățământ, știință și cultură în Aparatul Guvernului RSS Moldovenești, după care revine la munca pedagogică și științifică. Este conferențiar la Catedra de jurnalistică a Universității de Stat din Chișinău. Din anul 1980 devine membru al Uniunii Scriitorilor din RSSM. În perioada 1986–1992 este decan al Facultății de Jurnalistică a USM și membru al Senatului Universității.

În 1987 susține, la Universitatea din Leningrad (azi, Sankt-Petersburg), teza de doctor habilitat cu titlul „Publicațiile periodice și procesul literar în Principatul Moldovei și Basarabia”¹. În 1988 a fost ales, prin concurs, șef al Catedrei de teorie și practică a presei (funcție pe care a deținut-o până în 2003). Tot din acest an devine membru al Consiliului special pentru conferirea titlului de doctor în filologie pe lângă Institutul de Istorie și Teorie a Literaturii al Academiei de Științe a Moldovei. În 1990 i se conferă titlul de profesor universitar. A desfășurat stagii științifice și didactice la catedrele de jurnalism și de literatură ale universităților din Moscova, Sankt-Petersburg, Kiev, Roma și Madrid. A fost conducător științific la mai multe teze de doctorat. Pentru muncă prodigioasă, în 1996, a fost decorat cu „Ordinul Republicii”, cea mai înaltă distincție de stat a Republicii Moldova.

În „palmaresul” lui găsim 36 de monografii, manuale, studii, culegeri de publicistică, eseuri și portrete literare, broșuri instructiv-didactice și peste 300 de articole și recenzii, publicate în diferite culegeri tematice, reviste săptămânale, ziare, enciclopedii, culegeri de teze ale referatelor și comunicărilor la diferite conferințe științifice². Este autorul unor manuale universitare³.

Dumitru Coval a încetat din viață la 2 august 2005, fiind înmormântat la Cimitirul Central din Chișinău. A fost evocat de către cei care l-au cunoscut și i-au studiat opera⁴. Pentru consemnarea meritelor sale pe tărâmul pedagogic și științific, Aula 421 a Facultății de Jurnalism și Științe ale Comunicării USM poartă numele lui Dumitru Coval, considerat, pe merit, unul dintre părinții-fondatori ai învățământului jurnalistic din Republica Moldova.

¹ Această direcție științifică a fost materializată în monografia lui Dumitru Coval, *Din istoria jurnalisticii românești: sec. XIX – începutul sec. XX*, Chișinău, Editura Știința, 1992, 309 p.

² Vezi: Dumitru Coval: *Biobibliografie / Alcăt. și studiu introd.*: Sava Pînzaru, Chișinău, 1996, 44 p.

³ Dumitru Coval, *Jurnalism de investigație. Manual pentru studenții Facultății de Jurnalism și Științe ale Comunicării a USM*, Chișinău, 1998, 96 p.

⁴ Dumitru Coval: *Evocări / Coord.: Mihai Leșcu [et. al.]*, Chișinău, 2013, 208 p.

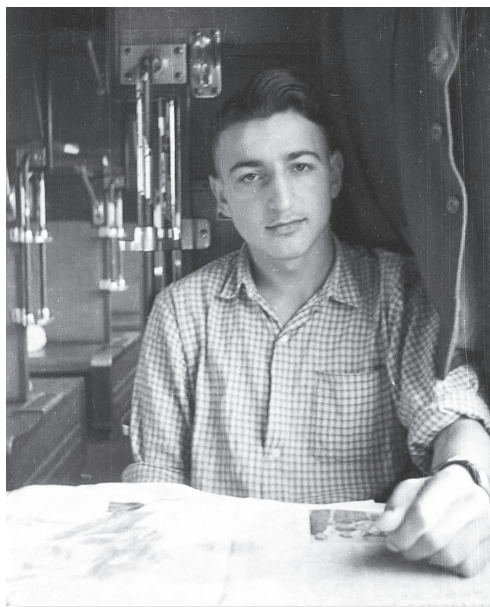
SURSE ICONOGRAFICE



Dumitru Coval. Portret în timp.
Sursă: *Arhiva privată a familiei Coval*



Frații Coval (de la stânga la dreapta): Valeriu, Eugeniu, Tatiana, Dumitru și Andrei,
Chișinău, 5 aprilie 1962. Sursă: *Arhiva privată a familiei Coval*



Student. Sursă: *Colecția foto Dumitru Maxim*



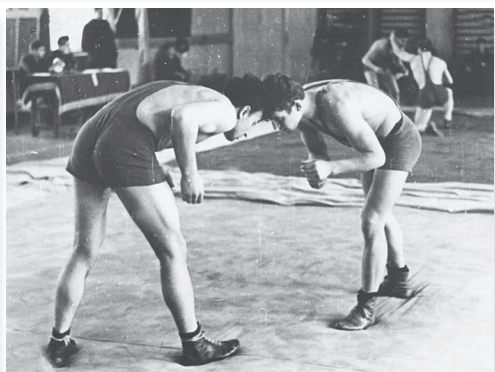
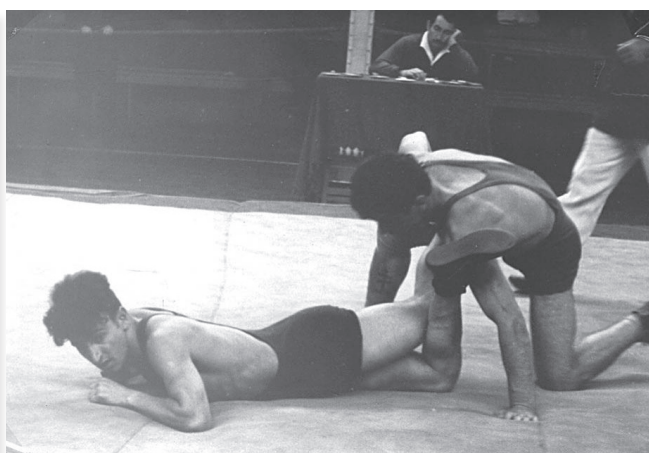
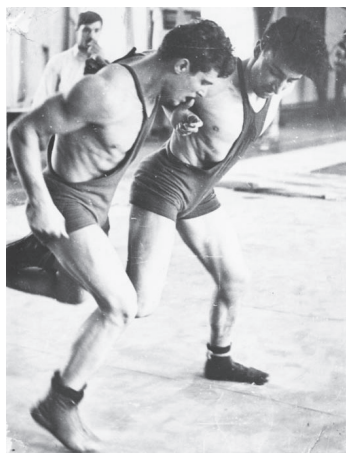
Mobilizat în Armata Sovietică și trimis în Praga, în contextul evenimentelor din Cehoslovacia (1968). Sursă: *Arhiva privată a familiei Coval*



La aniversarea a 70-a a lui Vasile Coval, 1977. Rândul de sus, de la stânga la dreapta: soții Coval, Andrei și Alexandra; Valeriu și Galina; Eleonora și Dumitru; Maria și Eugeniu. Rândul de mijloc – Tatiana Coval-Corduneanu; Olga Tcaciuc (mama Eleonorei); Agafia Coval; Aurica (fiica lui Eugeniu); Vasile Coval; Nicolae Tcaciuc (tata Eleonorei). Rândul de jos – Andrei (fiul lui Valeriu); Rodica (fiica Tatianei); Marina (fiica lui Valeriu) și Anatol (fiul lui Dumitru). Sursă: *Arhiva privată a familiei Coval*



Practicarea sportului de performanță de către Dumitru Coval, membru al selecționatelor RSS Moldovenești la lupte libere. Sursă: *Arhiva privată a familiei Coval*





Competiția Institutului de Stat de Medicină din Chișinău, câștigător – Valeriu Rudic, Arbitru – viitorul academician Gheorghe Ghidirim. Sursă: *Arhiva privată a acad. V. Rudic*

Jocurile Olimpice de la Munchen, 1972. Două legende ale luptelor libere: campionul olimpic Alexandr Medved (în dreapta) și americanul Chris Taylor, medaliat cu bronz. Sursă: *RIA Novosti/Iuri Somov*



Un grup de jurnaliști sovietici acreditați la JO de la Munchen (1972) în timpul întâlnirii focului olimpic pe una din piețele capitalei bavareze. Primul din dreapta – Dumitru Coval



Eleonora și Dumitru Coval alături de copiii Angela și Anatol.

Sursă: *Arhiva privată a familiei Coval*



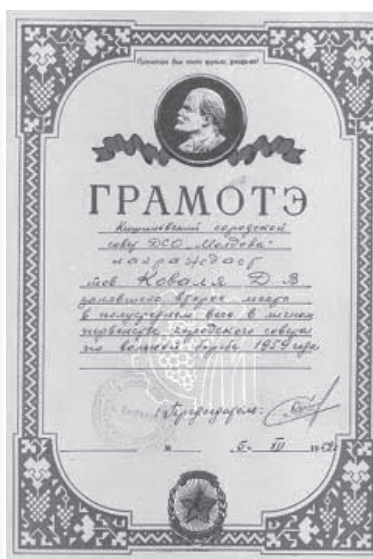
Frații Dumitru și Andrei Coval. Primul – doctor habilitat în filologie, al doilea – doctor în fizică. Sursă: *Arhiva privată a familiei Coval*

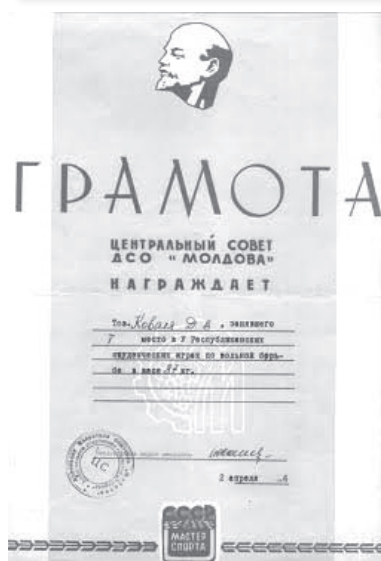
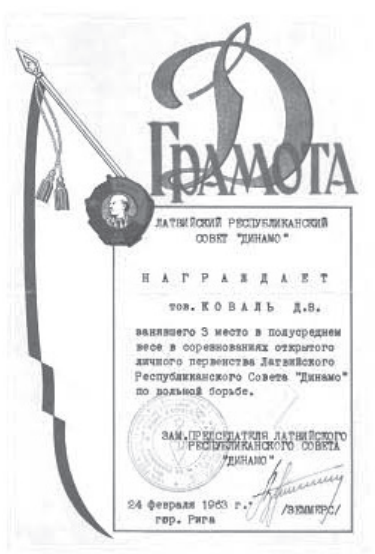


Profesorii de la Universitatea de Stat din Chișinău la o competiție de volei (1980). Dumitru Coval – primul din stânga. Sursă: *Arhiva privată a familiei Coval*

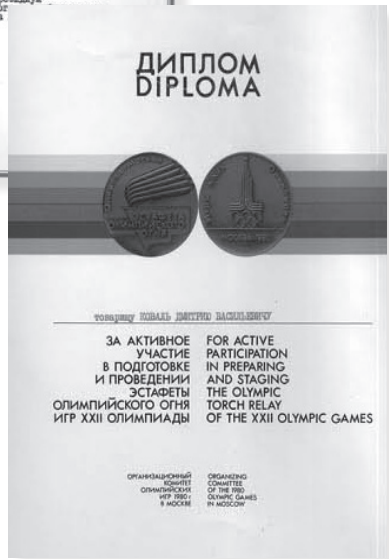
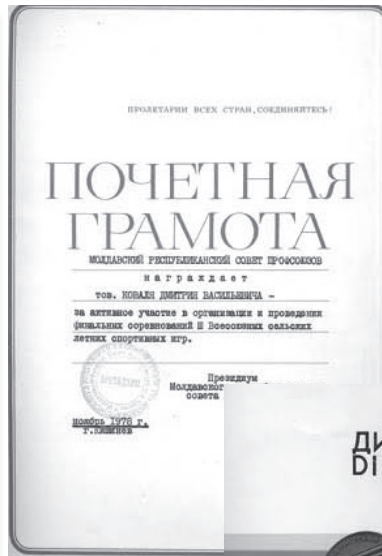
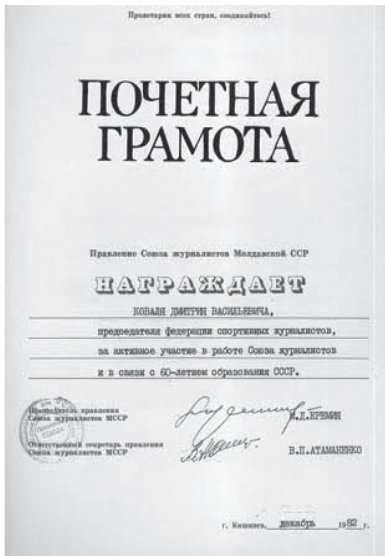
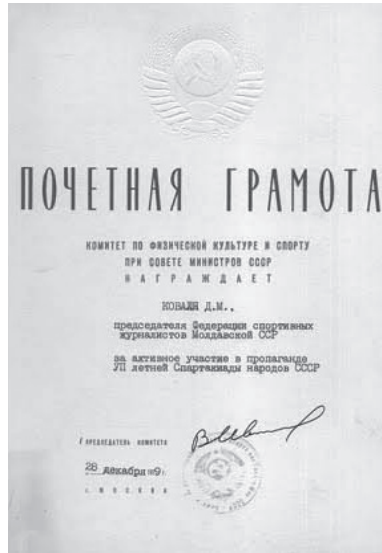
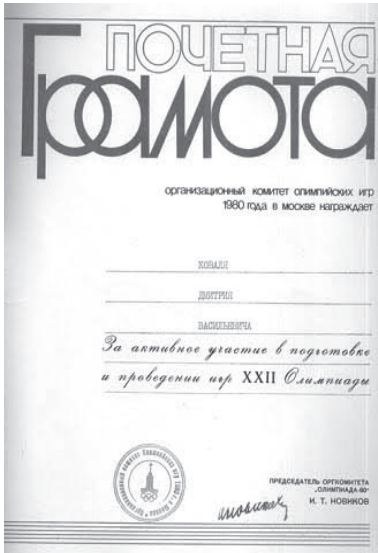


Înalta distincție de Maestru al sportului din URSS, 28 noiembrie 1963. Sursă: *Arhiva privată a familiei Coval*





Din diplomele obținute de Dumitru Coval în calitate de sportiv de performanță. Sursă: Arhiva privată a familiei Coval



Diplomele obținute de Dumitru Coval în calitate de organizator al mișcării sportive. Sursă: *Arhiva privată a familiei Coval*



Cele trei ediții ale Jocurilor Olimpice de vară – München (1972), Montréal (1976) și Moscova (1980) – au fost valorificate de Dumitru Coval prin apariții editoriale realizate la editura „Cartea Moldovenească”

*Dumitru Coval – the first moldovan journalist
accredited to the olympiad*

The article is devoted to the journalist, university professor, researcher, athlete Dumitru Coval. During several years he excelled in the field of practical and theoretical sports activity, in written media journalism. He was a teacher, founding member and dean of the Faculty of Journalism of the Chisinau State University. He was involved in historical events of performance sports, but also of some towers generated by the Soviet Union, such as the intervention of the socialist bloc (except Romania) in Czechoslovakia (1968).

Keywords: Dumitru Coval, journalist, university professor, researcher, athlete, University, Olympics, Moldavian SSR, Republic of Moldova.

Andrei PRODAN,
Jurnalist, istoric

Secretar general de redacție al ziarului „Moldova Suverană”
e-mail: andrei_prodan@inbox.ru